Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül

►B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 236/2012/EU RENDELETE

(2012. március 14.)

a *short* ügyletekről és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyes szempontokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 86., 2012.3.24., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 909/2014/EU rendelete (2014. július 23.)	L 257	1	2014.8.28.
►M2	A Bizottság (EU) 2022/27 felhatalmazáson alapuló rendelete (2021. szeptember 27.)	L 6	9	2022.1.11.
►M3	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2869 rendelete (2023. december 13.)	L 2869	1	2023.12.20.
►M4	Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2845 rendelete (2023. december 13.)	L 2845	1	2023.12.27.

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 236/2012/EU RENDELETE

(2012. március 14.)

a *short* ügyletekről és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyes szempontokról

(EGT-vonatkozású szöveg)

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Hatály

(1) Ezt a rendeletet az alábbiakra kell alkalmazni:

a) azok a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti pénzügyi eszközök, amelyeket valamely uniós kereskedési helyszínre bevezettek, ideértve azokat az eseteket is, amikor az adott eszközökkel a kereskedési helyszíneken kívül kereskednek;

b) a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett, az a) pontban említett valamely pénzügyi eszközhöz vagy az ilyen pénzügyi eszköz kibocsátójához kapcsolódó származtatott eszközök, ideértve azokat a származtatott eszközöket is, amelyekkel a kereskedési helyszíneken kívül kereskednek;

c) valamely tagállam vagy az Unió által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok és a 2004/39/EK irányelv I. melléklete C. szakaszának 4–10. pontjában említett, valamely tagállam vagy az Unió által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokhoz kapcsolódó vagy azokon mint alaptermékeken alapuló származtatott eszközök.

(2) A 18., 20., valamint a 23–30. cikket a 2. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti valamennyi pénzügyi eszközre alkalmazni kell.

2. cikk

Fogalommeghatározások

(1) E rendelet alkalmazásában:

a) „pénzügyi eszköz”: a 2004/39/EK irányelv I. mellékletének C. szakaszában felsorolt eszköz;

b) „*short* ügylet”: részvényekkel vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal összefüggésben olyan részvény vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír eladása, amely az eladásról szóló megállapodás megkötése időpontjában nem képezi az eladó tulajdonát, ideértve az olyan tranzakciókat is, amelyek során az eladó az eladásról szóló megállapodás időpontjában a részvényt vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt kölcsönvette, illetve megállapodott annak az ügylet elszámolásakor történő átadással járó kölcsönvételéről, nem beleértve:

   i. a bármely fél általi eladást olyan visszavásárlási megállapodás keretében, amelyben az egyik fél vállalta, hogy a másik félnek egy adott értékpapírt meghatározott áron elad, a másik fél pedig arra vállalt kötelezettséget, hogy az adott értékpapírt egy későbbi időpontban egy másik meghatározott áron eladja az első félnek; vagy

▼B

ii. az értékpapír-kölcsönzési szerződés alapján történő értékpapír-átruházást; vagy

iii. az olyan határidős tőzsdei ügylet vagy egyéb származtatott ügylet megkötését, amely bizonyos értékpapírok meghatározott áron, egy jövőbeli időpontban történő eladásáról szóló megállapodást tartalmaz;

c) „hitel-nemteljesítési csereügylet”: olyan származtatott ügylet, amelyben az egyik fél díjat fizet egy másik félnek egy abban az esetben teljesítendő kifizetés vagy nyújtandó egyéb haszon fejében, ha egy bizonyos alaptermék-kibocsátóval kapcsolatban hitelesemény következik be, illetve bármely más, hasonló gazdasági hatással bíró, az érintett származtatott ügylethez kapcsolódó nemteljesítés esetén;

d) „állampapír-kibocsátó”: az alább felsorolt szereplők bármelyike, amely hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt bocsát ki:

i. az Unió;

ii. valamely tagállam, ideértve annak kormányzati szervét, ügynökségét vagy különleges célú gazdasági egységét;

iii. a szövetségi államformával rendelkező tagállamok esetében a szövetség tagjai;

iv. több tagállam közös, különleges célú gazdasági egysége;

v. két vagy több tagállam által finanszírozás mobilizálása, valamint súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy finanszírozási szempontból veszélyeztetett tagjai számára pénzügyi segítségnyújtás céljából alapított nemzetközi pénzügyi intézmény; vagy

vi. az Európai Beruházási Bank;

e) „állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügylet”: olyan hitel-nemteljesítési csereügylet, amelynek keretében abban az esetben kerül sor kifizetésre vagy egyéb haszon nyújtására, ha egy állampapír-kibocsátóval kapcsolatban hitelesemény vagy nemteljesítés következik be;

f) „állampapír”: állampapír-kibocsátó által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapír;

g) „kibocsátott állampapír-állomány”: az egy adott állampapír-kibocsátó által kibocsátott azon állampapírok összessége, amelyek visszaváltására nem került sor;

h) „kibocsátott részvénytőke”: valamely társasággal összefüggésben a társaság által kibocsátott törzsrészvények és bármely elsőbbségi részvény összessége, amelybe azonban nem tartoznak bele az átváltható, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok;

i) „székhely szerinti tagállam”:

i. a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozás vagy a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 14. pontja szerinti szabályozott piac viszonylatában a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontjában meghatározott székhely szerinti tagállam;

ii. hitelintézetek viszonylatában a hitelintézetek tevékenységének megkezdéséről és folytatásáról szóló, 2006. június 14-i 2006/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 4. cikkének (7) bekezdése értelmében vett székhely szerinti tagállam;

[1] HL L 177., 2006.6.30., 1. o.

▼B

iii. minden egyéb, az i. és ii. pontban nem említett jogi személy viszonylatában az a tagállam, amelyben létesítő okirat szerinti székhelye található, illetve amennyiben nem rendelkezik létesítő okirat szerinti székhellyel, az a tagállam, amelyben központi irodája található;

iv. természetes személyek viszonylatában az a tagállam, amelyben a személy központi irodája található, vagy amennyiben nem rendelkezik központi irodával, az a tagállam, ahol a lakóhelye található;

j) „érintett illetékes hatóság”:

i. valamely tagállam állampapírjaival, a szövetségi államformával rendelkező tagállamok esetében a föderációt alkotó tagok valamelyikének állampapírjaival, vagy a valamely tagállammal vagy a föderációt alkotó tagok valamelyikével kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügylettel összefüggésben az adott tagállam illetékes hatósága;

ii. az Unió állampapírjaival vagy az Unióval kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügylettel összefüggésben annak a joghatóságnak az illetékes hatósága, ahol a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt kibocsátó szerv található;

iii. a több tagállam által, különleges célú gazdasági egység révén kibocsátott állampapírokkal vagy az ilyen különleges célú gazdasági egységgel kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletekkel összefüggésben annak a joghatóságnak az illetékes hatósága, ahol az adott különleges célú gazdasági egységet létrehozták;

iv. a két vagy több tagállam által finanszírozás mobilizálása, valamint súlyos finanszírozási problémákkal küzdő vagy finanszírozási szempontból veszélyeztetett tagjai számára pénzügyi segítségnyújtás céljából alapított nemzetközi pénzügyi intézmény által kibocsátott állampapírral összefüggésben annak a joghatóságnak az illetékes hatósága, ahol a nemzetközi pénzügyi intézményt létrehozták;

v. az i–iv. pontban említett pénzügyi eszköztől eltérő más pénzügyi eszközzel összefüggésben az 1287/2006/EK bizottsági rendelet ([1]) 2. cikkének (7) bekezdésében foglalt meghatározásnak megfelelő és az említett rendelet III. fejezetével összhangban meghatározott, az adott pénzügyi eszköz szempontjából illetékes hatóság;

vi. az i–v. pontokban nem említett pénzügyi eszközökkel összefüggésben annak a tagállamnak az illetékes hatósága, ahol az érintett pénzügyi eszközt először bevezették valamely kereskedési helyszínre;

([1]) A 2004/39/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletnek a befektetési vállalkozások nyilvántartás-vezetési kötelezettségei, az ügyletek bejelentése, a piac átláthatósága, a pénzügyi eszközök piaci bevezetése, valamint az irányelv alkalmazásában meghatározott kifejezések tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2006. augusztus 10-i 1287/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 241., 2006.9.2., 1. o.).

▼B

vii. az Európai Beruházási Bank által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokkal összefüggésben annak a tagállamnak az illetékes hatósága, amelyben az Európai Beruházási Bank székhelye található;

k) „árjegyzői tevékenység”: az olyan, a 2004/39/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 1. pontja szerinti befektetési vállalkozások, hitelintézetek, harmadik országbeli entitások vagy vállalkozások tevékenysége, amelyek tagjai valamely kereskedési helyszínnek vagy a Bizottság által a 17. cikk (2) bekezdése szerint egyenértékűnek nyilvánított jogi és felügyeleti szabályozással rendelkező harmadik ország piacának, ha azok megbízóként kereskednek valamely kereskedési helyszínen vagy azon kívül forgalmazott pénzügyi eszközzel az alábbi minőségek valamelyikében:

i. összehasonlítható nagyságú és árban versenyképes kötelező egyidejű kétirányú árajánlattétellel, amelynek eredményeképpen rendszeresen és folyamatosan likviditást biztosítanak a piacon;

ii. szokásos üzleti tevékenységük részeként ügyfeleik által kezdeményezett megbízások teljesítésével vagy ügyfeleik kereskedési megbízásai alapján eljárva;

iii. az i. és a ii. pontban említett feladatok teljesítéséből eredő pozíciók fedezése révén;

l) „kereskedési helyszín”: az Unión belüli, a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 20. pontja szerinti szabályozott piac vagy a 2004/39/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének 15. pontja szerinti multilaterális kereskedési rendszer;

m) „fő helyszín”: valamely részvény tekintetében az a kereskedési helyszín, ahol az adott részvény a legmagasabb forgalmat éri el;

n) „meghatalmazott elsődleges értékpapír-kereskedő”: olyan természetes vagy jogi személy, aki megállapodást írt alá valamely állampapír-kibocsátóval, vagy állampapír-kibocsátó által vagy annak nevében elsődleges értékpapír-kereskedőként hivatalosan elismerték, és aki e megállapodással vagy elismeréssel összhangban kötelezettséget vállal arra, hogy megbízóként jár el az elsődleges és másodlagos piacokon az adott kibocsátó által kibocsátott állampapírral kapcsolatos műveleteket illetően;

o) „központi szerződő fél”: az a jogi személy, amely egy vagy több pénzügyi piacon kereskedett ügylet esetében a szerződő felek közé beáll, és ezáltal valamennyi eladóval szemben vevőként, valamennyi vevővel szemben pedig eladóként jelenik meg, és amely a klíringrendszer működéséért felelős;

p) „kereskedési nap”: az 1287/2006/EK rendelet 4. cikkében meghatározott kereskedési nap;

▼B

q) „forgalom” (részvény): az 1287/2006/EK rendelet 2. cikke 9. pontjában meghatározott forgalom.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amely részletezi az e cikk (1) bekezdésében szereplő fogalommeghatározásokat, különös tekintettel annak meghatározására, hogy milyen esetekben minősül valamely természetes vagy jogi személy egy adott pénzügyi eszköz birtokosának a *short* ügyletek (1) bekezdés b) pontjában foglalt meghatározása alkalmazásában.

3. cikk

Rövid és hosszú pozíciók

(1) E rendelet alkalmazásában az alábbiak következtében létrejövő pozíció valamely kibocsátott részvénytőkét, vagy valamely kibocsátott állampapír-állományt illetően rövid pozíciónak minősül:

a) a társaság által kibocsátott valamely részvénnyel, illetve egy állampapír-kibocsátó által kibocsátott, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírral kapcsolatos *short* ügylet;

b) olyan ügylet lebonyolítása, amely az a) pontban említettektől eltérő pénzügyi eszközt hoz létre vagy azzal kapcsolatos, ha az ügylet eredményeképpen – vagy egyik eredményeképpen – az ügyletet megkötő természetes vagy jogi személy akkor jut anyagi előnyhöz, ha a részvény vagy a hitelviszonyt megtestesítő értékpapír árfolyama vagy értéke csökken.

(2) E rendelet alkalmazásában az alábbiak következtében létrejövő pozíció valamely kibocsátott részvényállományt, vagy valamely kibocsátott állampapír-állományt illetően hosszú pozíciónak minősül:

a) a társaság által kibocsátott valamely részvény, illetve az állampapír-kibocsátó által kibocsátott hitelviszonyt megtestesítő értékpapír birtoklása;

b) olyan ügylet lebonyolítása, amely az a) pontban említettektől eltérő pénzügyi eszközt hoz létre vagy azzal kapcsolatos, ha az ügylet eredményeképpen – vagy egyik eredményeképpen – az ügyletet megkötő természetes vagy jogi személy akkor jut anyagi előnyhöz, ha a részvény vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír árfolyama vagy értéke nő.

(3) Az (1) és (2) bekezdés alkalmazásában a rövid és hosszú pozíció kiszámítása az érintett személy által bármely közvetetten – ideértve indexen, értékpapírkosáron, illetve tőzsdén forgalmazott alapok vagy hasonló jogalany által birtokolt érdekeltségen keresztül vagy ezek által – tartott pozíciót illetően az adott –a kérdéses index vagy értékpapírkosár, vagy a tőzsdén forgalmazott alapok vagy hasonló jogalany által

▼B

birtokolt érdekeltség összetételére vonatkozó nyilvánosan elérhető információ ismeretében ésszerűen cselekvő – természetes vagy jogi személynek kell meghatároznia. Az ilyen rövid vagy hosszú pozíciók kiszámításakor az összetételt illetően nem lehet megkövetelni a valós idejű információszerzést.

Az (1) és a (2) bekezdés alkalmazásában az állampapírokkal kapcsolatos rövid és hosszú pozíciók számításánál figyelembe kell venni az állampapír-kibocsátóval összefüggő minden állampapírral kapcsolatos hitelnemteljesítési csereügyletet is.

(4) E rendelet alkalmazásában a valamely kibocsátott részvénytőkével kapcsolatban a természetes vagy jogi személy birtokában lévő összes hosszú pozíciónak az adott természetes vagy jogi személy által az adott tőkével kapcsolatban szerzett összes rövid pozícióból történő levonását követően fennmaradó pozíció jelenti az adott társaság kibocsátott részvénytőkéjével kapcsolatos nettó rövid pozíciót.

(5) E rendelet alkalmazásában a valamely kibocsátott állampapír-állománnyal kapcsolatban a természetes vagy jogi személy birtokában lévő összes hosszú pozíciónak, továbbá az egyéb állampapír-kibocsátóknak az adott állampapír árazásával szorosan korreláló árazású, hitelviszonyt megtestesítő értékpapírjai viszonylatában fennálló hosszú pozícióknak az adott természetes vagy jogi személy által az adott állampapír-állománnyal kapcsolatban szerzett összes rövid pozícióból történő levonását követően fennmaradó pozíció jelenti az adott állampapír-kibocsátó által kibocsátott állampapír-állománnyal kapcsolatos nettó rövid pozíciót.

(6) Az (1)–(5) bekezdés szerinti, állampapírokkal kapcsolatos számításokat állampapír-kibocsátónként kell elvégezni, még abban az esetben is, ha az adott állampapír-kibocsátó nevében több entitás is bocsát ki állampapírt.

(7) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben meghatározza a következőket:

a) azokat az eseteket, amikor valamely természetes vagy jogi személy valamely részvény vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír birtokosának minősül a (2) bekezdés alkalmazásában;

b) azokat az eseteket, amikor valamely természetes vagy jogi személy nettó rövid pozícióval rendelkezik a (4) és (5) bekezdés alkalmazásában, valamint az ilyen pozíció számításának módját;

c) a pozíciók számításának módszerét a (3), (4) és (5) bekezdés alkalmazásában olyan esetekben, amikor valamely csoporthoz tartozó egyes entitások hosszú vagy rövid pozíciókkal rendelkeznek vagy különböző alapokat érintő alapkezelési tevékenységek esetében.

Az első albekezdés c) pontjának alkalmazásában a számítási módszer figyelembe veszi különösen azt, hogy egyazon alapkezelő által kezelt több különálló alap révén eltérő befektetési stratégiákat követnek-e egy bizonyos kibocsátó kapcsán, hogy több különálló alappal azonos befektetési stratégiát követnek-e egy bizonyos kibocsátó kapcsán, valamint hogy ugyanazon entitáson belül több portfóliót is szabad felhatalmazás alapján kezelnek-e azonos befektetési stratégiát követve egy adott kibocsátó kapcsán.

▼B

4. cikk

Fedezetlen pozíció állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletek esetén

(1) E rendelet alkalmazásában valamely természetes vagy jogi személy akkor rendelkezik fedezetlen pozícióval valamely állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletben, ha az állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügylet nem hivatott fedezni:

a) a kibocsátó nemteljesítésének kockázatát, amely az állampapírral kapcsolatos érintett hitel-nemteljesítési csereügylet tárgyát képező kibocsátó állampapírjával kapcsolatban a természetes vagy jogi személy által szerzett hosszú pozíció tekintetében áll fenn; vagy

b) az állampapír értékvesztésének kockázatát olyan esetekben, amikor a természetes vagy jogi személy birtokában olyan eszközök vannak vagy olyan kötelezettségek terhelik – ideértve többek között a pénzügyi szerződéseket, eszközökből vagy pénzügyi kötelezettségekből álló portfóliókat –, melyek értéke korrelációban áll az állampapír értékével.

(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben – e cikk (1) bekezdésének alkalmazásában – meghatározza a következőket:

a) azokat az eseteket, amikor az állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügylet a nemteljesítés kockázatával szembeni fedezetnek minősül, valamint a fedezetlen pozíció számítási módját az állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletekben;

b) a pozíciók számításának módszerét olyan esetekben, amikor valamely csoporthoz tartozó egyes entitások hosszú vagy rövid pozíciókkal rendelkeznek vagy különböző alapokat érintő alapkezelési tevékenységek esetében.

II. FEJEZET

A NETTÓ RÖVID POZÍCIÓK ÁTLÁTHATÓSÁGA

5. cikk

A jelentős nettó rövid részvénypozíciók bejelentése az illetékes hatóságoknak

(1) A valamely kereskedési helyszínre bevezetett részvényekkel rendelkező valamely társaság kibocsátott részvénytőkéjét illetően nettó rövid pozícióval rendelkező természetes vagy jogi személy a 9. cikkel összhangban értesíti az érintett illetékes hatóságot, ha a pozíció eléri az e cikk (2) bekezdésében meghatározott bejelentési küszöbértéket, illetve ha a vonatkozó küszöbérték alá csökken.

▼M2

(2) A bejelentési küszöbérték az érintett társaság kibocsátott részvénytőkéjének 0,1 %-a és az ezt meghaladó minden további 0,1 %.

▼B

(3) Az európai felügyeleti hatóság (Európai Értékpapír-piaci Hatóság; EÉPH) a pénzügyi piacok alakulására tekintettel a (2) bekezdésben említett küszöbértékek kiigazítására vonatkozó véleményt adhat ki a Bizottság részére.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az e cikk (2) bekezdésében említett küszöbértékek módosítása céljából, a pénzügyi piacokon zajló folyamatok figyelembevételével.

6. cikk

Jelentős nettó rövid részvénypozíciók közzététele

(1) A valamely kereskedési helyszínre bevezetett részvényekkel rendelkező valamely társaság kibocsátott részvénytőkéjét illetően nettó rövid pozícióval rendelkező természetes vagy jogi személy az adott pozícióra vonatkozó adatokat a 9. cikkel összhangban közzéteszi, ha a pozíció eléri az e cikk (2) bekezdésében meghatározott közzétételi küszöbértéket, illetve az alá csökken.

(2) A közzétételi küszöbérték az érintett társaság kibocsátott részvénytőkéjének 0,5 %-a és az ezt meghaladó minden további 0,1 %.

(3) Az EÉPH a pénzügyi piacok alakulására tekintettel véleményt adhat ki a Bizottság részére a (2) bekezdésben említett küszöbértékek kiigazítására vonatkozóan.

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az e cikk (2) bekezdésében említett küszöbértékek módosítása céljából, a pénzügyi piacokon zajló folyamatok figyelembevételével.

(5) Ez a cikk nem érinti a nyilvános vételi ajánlatról szóló, 2004. április 21-i 2004/25/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 4. cikke értelmében a tagállamok által kijelölt felügyeleti hatóságok által szabályozott nyilvános vételi ajánlatokkal, társaságok egyesülésével és a társaságok tulajdonjogát vagy irányítását befolyásoló más ügyletekkel kapcsolatban elfogadott azon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek a rövid pozíciók e cikkben előírt követelményeken túli közzétételét írják elő.

7. cikk

Az állampapírt érintő jelentős nettó rövid pozíciók bejelentése az illetékes hatóságoknak

(1) A kibocsátott állampapírokkal kapcsolatos nettó rövid pozícióval rendelkező természetes vagy jogi személyek a 9. cikkel összhangban értesítik az érintett illetékes hatóságot, ha a pozíció eléri az állampapír-kibocsátóra vonatkozó bejelentési küszöbértéket, illetve az alá csökken.

([1]) HL L 142., 2004.4.30., 12. o.

▼B

(2) A vonatkozó bejelentési küszöbértékek az egyes állampapír-kibocsátókra meghatározott kiinduló összegből és növekmény-szintekből állnak a Bizottság által a (3) bekezdésnek megfelelően hozott intézkedésekben meghatározottak szerint. Az EÉPH saját honlapján közzéteszi az egyes tagállamokra vonatkozó bejelentési küszöbértékeket.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az e cikk (2) bekezdésében említett összegek és növekmény-szintek meghatározása céljából.

A Bizottság:

a) biztosítja a küszöbértékek oly módon történő meghatározását, hogy a minimális értékű pozíciókat ne kelljen bejelenteni;

b) figyelembe veszi az egyes állampapír-kibocsátók fennálló kibocsátott állampapír-állományának teljes összegét és a piaci szereplők által tartott, az adott állampapír-kibocsátó állampapírjaival kapcsolatos pozíciók átlagos nagyságát; valamint

c) figyelembe veszi minden egyes államkötvény-piac likviditását.

8. cikk

Hitel-nemteljesítési csereügylet tekintetében fedezetlen pozíció bejelentése az illetékes hatóságoknak

Amennyiben egy illetékes hatóság a 14. cikk (2) bekezdésével összhangban felfüggeszti a korlátozásokat, a valamely állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügylet tekintetében fedezetlen pozícióval rendelkező természetes vagy jogi személy értesíti az érintett illetékes hatóságot minden olyan esetben, amikor az adott pozíció eléri az állampapír-kibocsátóra vonatkozó, a 7. cikkel összhangban meghatározott bejelentési küszöbértéket, illetve az alá csökken.

9. cikk

A bejelentés és közzététel módja

(1) Az 5., 6., 7. vagy 8. cikkben meghatározott bejelentésnek vagy közzétételnek ki kell terjednie a vonatkozó pozícióval rendelkező természetes vagy jogi személy azonosító adataira, az érintett pozíció nagyságára, a pozíció által érintett kibocsátóra, valamint az adott pozíció létrehozásának, módosításának vagy megszűnésének dátumára.

Az 5., 6., 7. és 8. cikk alkalmazásában a jelentős nettó rövid pozíciókkal rendelkező természetes és jogi személyek öt évig megőrzik azon bruttó pozíciók nyilvántartásait, amelyek jelentős nettó rövid pozíciót érnek el.

(2) A nettó rövid pozíciók számításának időpontja azon kereskedési nap vége (éjfél), amelyen a természetes vagy jogi személy az adott pozíciót megszerzi. Ez az időpont valamennyi ügyletre alkalmazandó függetlenül az alkalmazott kereskedési módtól, ideértve a manuális automatizált kereskedés révén végrehajtott ügyleteket is, és függetlenül attól, hogy az ügyletekre a rendes kereskedési időn belül került-e sor. A

▼B

bejelentésnek vagy közzétételnek legkésőbb a következő kereskedési napon 15.30 óráig meg kell történnie. Az e bekezdésben meghatározott időt annak az érintett illetékes hatóságnak a tagállamában érvényes idő szerint kell számítani, amelynek az adott pozíciót be kell jelenteni.

(3) Az információknak az érintett illetékes hatóság számára történő bejelentése során biztosítani kell azok bizalmas kezelését, valamint gondoskodni kell a bejelentés forrásának hitelesítésére szolgáló mechanizmusok alkalmazásáról.

(4) Az információ 6. cikkben meghatározott nyilvános közzététele során megkülönböztetés nélkül biztosítani kell az információkhoz való gyors hozzáférést. Ezeket az információkat egy központi webhelyen kell elhelyezni, amelyet az érintett illetékes hatóság működtet vagy felügyel. Az illetékes hatóságok közlik ennek a webhelynek a címét az EÉPH-val, az pedig valamennyi ilyen központi webhely linkjét feltünteti saját webhelyén.

(5) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki, amelyekben pontosan meghatározza az (1) bekezdésben felsorolt célok érdekében rendelkezésre bocsátandó információkat.

Az EÉPH 2012. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz az adott szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottságot hatáskörrel ruházzák fel, hogy az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardokat az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkének megfelelően elfogadja.

(6) A (4) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyekben meghatározza az információk nyilvános közzétételének módját.

Az EÉPH 2012. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz az adott végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

10. cikk

A bejelentési és közzétételi előírások alkalmazása

Az 5., 6., 7. és 8. cikkben meghatározott bejelentési és közzétételi előírások az Unión belüli vagy harmadik országbeli lakóhellyel/székhellyel rendelkező természetes vagy jogi személyekre egyaránt alkalmazandók.

11. cikk

Az EÉPH rendelkezésére bocsátandó információk

(1) Az illetékes hatóságok összesített formában negyedévente tájékoztatják az EÉPH-t a kibocsátott részvénytőkékkel és a kibocsátott

▼B

államppapírokkal kapcsolatos mindazon nettó rövid pozíciókról és az államppapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos mindazon fedezetlen pozíciókról, amelyek tekintetében a hatóság érintett illetékes hatóságnak minősül, és amelyekről az 5., 7. és 8. cikk értelmében bejelentést kap.

(2) Az EÉPH az e rendeletben meghatározott feladatai ellátása érdekében bármikor további információkat kérhet az érintett illetékes hatóságtól a kibocsátott részvénytőkékkel és a kibocsátott államppapírokkal kapcsolatos nettó rövid pozíciókat, illetve az államppapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos fedezetlen pozíciókat illetően.

Az illetékes hatóságok legkésőbb hét naptári napon belül az EÉPH rendelkezésére bocsátják a kért információkat. Az adott tagállamban vagy egy másik tagállamban a pénzügyi stabilitást vagy a piaci bizalmat súlyosan veszélyeztető, kedvezőtlen események vagy fejlemények bekövetkezte esetén az illetékes hatóság az 5.,7. és 8. cikkekben foglalt bejelentési előírásokkal összhangban 24 órán belül az EÉPH rendelkezésére bocsátja a rendelkezésére álló információkat.

(3) E cikk következetes alkalmazása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki, amelyekben pontosan meghatározza az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően rendelkezésre bocsátandó információkat.

Az EÉPH 2012. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az (1) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardokat dolgoz ki az (1) és (2) bekezdésnek megfelelően rendelkezésére bocsátandó információk formájának meghatározására.

Az EÉPH 2012. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottságot hatáskörrel ruházzák fel, hogy az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardokat az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően elfogadja.

▼M3

11a. cikk

Az információk hozzáférhetősége az egységes európai hozzáférési ponton

(1) 2026. július 10-től, amikor e rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében említett információkat hoz nyilvánosságra, a természetes vagy jogi személy az említett információkat egyidejűleg benyújtja az e cikk (3) bekezdésében említett gyűjtőszervezetnek, az információknak az (EU) 2023/2859 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) alapján létrehozott egységes európai hozzáférési ponton való hozzáférhetővé tétele céljából.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/2859 rendelete (2023. december 13.) a pénzügyi szolgáltatások, a tőkepiacok és a fenntarthatóság szempontjából lényeges, nyilvánosan elérhető információkhoz központosított hozzáférést biztosító egységes európai hozzáférési pont létrehozásáról (HL L, 2023/2859., 2023.12.20., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj).

▼M3

Az említett információknak meg kell felelniük a következő követelményeknek:

a) azok az (EU) 2023/2859 rendelet 2. cikkének 3. pontjában meghatározott, az adatok kinyerésére alkalmas formátumban, vagy – amennyiben az uniós jog azt írja elő – az említett rendelet 2. cikkének 4. pontjában meghatározott, géppel olvasható formátumban vannak benyújtva;

b) azokat a következő metaadatok kísérik:

i. azon természetes vagy jogi személy valamennyi neve, akire vagy amelyre az információk vonatkoznak;

ii. jogi személyek esetében a személynek az (EU) 2023/2859 rendelet 7. cikke (4) bekezdésének b) pontja szerint meghatározott jogalany-azonosítója;

iii. jogi személyek esetében a személynek az említett rendelet 7. cikke (4) bekezdésének d) pontja alapján meghatározott mérete kategóriánként;

iv. az információknak az említett rendelet 7. cikke (4) bekezdésének c) pontja alapján besorolt típusa;

v. annak megjelölése, hogy az információk tartalmaznak-e személyes adatokat.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjának ii. alpontja alkalmazásával összefüggésben a jogi személyeknek jogalany-azonosítót kell beszerezniük.

(3) Az e cikk (1) bekezdésében említett információknak az egységes európai hozzáférési ponton való hozzáférhetővé tétele céljából az (EU) 2023/2859 rendelet 2. cikkének 2. pontjában meghatározott gyűjtőszervezetként az illetékes hatóság jár el.

(4) Az (1) bekezdéssel összhangban benyújtott információk hatékony gyűjtésének és kezelésének biztosítása céljából az ESMA végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki a következőket részletesen meghatározandó:

a) az információkat kísérő bármely más metaadat;

b) az adatok strukturálása az információkban;

c) mely információk esetében megkövetelt a géppel olvasható formátum, és az ilyen esetekben mely géppel olvasható formátumot kell használni.

A c) pont alkalmazásával összefüggésben az ESMA értékeli a különböző, géppel olvasható formátumok előnyeit és hátrányait, és megfelelő üzemteszteket hajt végre.

Az ESMA az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az e bekezdés első albekezdésében említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

▼M3

(5) Szükség esetén az ESMA iránymutatásokat fogad el azt biztosítandó, hogy a (4) bekezdés első albekezdésének a) pontjával összhangban benyújtott metaadatok helyesek legyenek.

▼B

III. FEJEZET

FEDEZETLEN *SHORT* ÜGYLETEK

12. cikk

A részvényekkel kapcsolatos fedezetlen short ügyletekre vonatkozó korlátozások

(1) Bármely természetes vagy jogi személy kizárólag az alábbi feltételek valamelyikének teljesülése esetén köthet *short* ügyletet a valamely kereskedési helyszínre bevezetett részvényekkel:

a) a természetes vagy jogi személy a részvényt kölcsönvette vagy hasonló joghatású egyéb lépéseket tett;

b) a természetes vagy jogi személy megállapodást kötött a részvény kölcsönvételéről, vagy más olyan, szerződés vagy vagyonjog szerinti és feltétel nélkül érvényesíthető követeléssel rendelkezik, amely biztosítja számára a megfelelő számú azonos osztályú értékpapír tulajdonjogának átruházását annak érdekében, hogy az esedékesség időpontjában az ügylet elszámolása megtörténhessen; vagy

c) a természetes vagy jogi személy megállapodást kötött egy harmadik féllel, amelynek értelmében az adott harmadik fél megerősítette, hogy a részvény beszerezhető, és megtette a harmadik felek tekintetében szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a természetes vagy jogi személy megalapozottan számíthasson arra, hogy az esedékesség időpontjában az ügylet elszámolása megtörténhet.

(2) Az (1) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki azon megállapodás- és intézkedéstípusok meghatározása céljából, amelyek megfelelően biztosítják, hogy a részvény az elszámoláskor rendelkezésre álljon. Az ügyletek esedékességkori teljesíthetőségéhez fűződő reális várakozások megalapozása érdekében teendő intézkedések meghatározásakor az EÉPH-nak figyelembe kell vennie többek között a napon belüli kereskedést és a részvények likviditását.

Az EÉPH 2012. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

13. cikk

Az állampapírokkal kapcsolatos fedezetlen short ügyletekre vonatkozó korlátozások

(1) Bármely természetes vagy jogi személy kizárólag az alábbi feltételek valamelyikének teljesülése esetén köthet *short* ügyletet állampapírokkal:

a) a természetes vagy jogi személy az állampapírt kölcsönvette, vagy hasonló joghatású egyéb lépéseket tett;

▼B

b) a természetes vagy jogi személy megállapodást kötött az állampapír kölcsönvételéről, vagy más olyan, szerződés vagy vagyonjog szerinti és feltétel nélkül érvényesíthető követeléssel rendelkezik, amely biztosítja számára a megfelelő számú azonos osztályú értékpapír tulajdonjogának átruházását annak érdekében, hogy az esedékesség időpontjában az ügylet elszámolása megtörténhessen; vagy

c) a természetes vagy jogi személy megállapodást kötött egy harmadik féllel, amelynek értelmében az adott harmadik fél megerősítette, hogy az állampapír beszerezhető, vagy egyéb okból megalapozottan számít arra, hogy az esedékesség időpontjában az ügylet teljesíthető.

(2) Az (1) bekezdésben említett korlátozások nem alkalmazandók abban az esetben, ha az ügylet valamely kibocsátó olyan hitelviszonyt megtestesítő értékpapírral kapcsolatos hosszú pozíciójának fedezését szolgálja, amelynek árazása szorosan korrelál az adott állampapír árazásával.

(3) Amennyiben az állampapír likviditása a (4) bekezdésben említett módszerrel meghatározott küszöbérték alá csökken, az érintett illetékes hatóság ideiglenesen felfüggesztheti az (1) bekezdésben említett korlátozásokat. Az érintett illetékes hatóság e korlátozások felfüggesztése előtt értesíti az EÉPH-t és a többi illetékes hatóságot a tervezett felfüggesztésről.

A felfüggesztés az érintett illetékes hatóság általi, a honlapján való közzétételtől számított hat hónapot meg nem haladó kezdeti időszakra érvényes. A felfüggesztés további, hat hónapot meg nem haladó időszakokra megújítható, amennyiben a felfüggesztés indoka továbbra is fennáll. Ha a felfüggesztést a kezdeti időszak vagy bármely hathónapos megújítási időszak végéig nem újítják meg, automatikusan megszűnik.

Az EÉPH az érintett illetékes hatóságtól kapott értesítéstől számított 24 órán belül a (4) bekezdés alapján véleményt bocsát ki az értesítés tárgyát képező felfüggesztésről vagy felfüggesztés-meghosszabbításról. A véleményt közzé kell tenni az EÉPH honlapján.

(4) A Bizottság a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben meghatározza az e cikk (3) bekezdésében említett, a kibocsátott állampapírra vonatkozó likviditási küszöbérték kiszámításához alkalmazandó paramétereket és módszereket.

A küszöbérték kiszámításához a tagállamok által alkalmazandó paramétereket és módszereket úgy kell meghatározni, hogy azok alkalmazása olyan küszöbérték megállapítását eredményezze, amelynek elérése jelentős visszaesést tükröz az adott állampapírra jellemző átlagos likviditási szinthez képest.

A küszöbértéket az adott állampapír piacára jellemző objektív kritériumok alapján kell meghatározni, ideértve minden egyes állampapír-kibocsátó esetében a kibocsátott állampapírok teljes kinnlevő értékét.

(5) Az (1) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgozhat ki azoknak a megállapodási típusoknak a meghatározása céljából, amelyek megfelelően biztosítják, hogy az állampapír az elszámoláskor rendelkezésre álljon. Az EÉPH figyelembe veszi mindenekelőtt a piacok, különösen az államkötvénypiacok és az államkötvény-repopiacok likviditása megőrzésének szükségességét.

Az EÉPH az említett végrehajtás-technikai standardtervezetet 2012. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz.

▼B

A Bizottság hatáskört kap az első albekezdésben említett végrehajtástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikke szerinti elfogadására.

14. cikk

Az állampapírral kapcsolatos fedezetlen hitel-nemteljesítési csereügyletekre vonatkozó korlátozások

(1) Természetes vagy jogi személy csak akkor köthet állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletet, ha az ügylet nem vezet a 4. cikkben említett fedezetlen pozícióhoz.

(2) Az illetékes hatóságok ideiglenesen felfüggeszthetik az (1) bekezdésben említett korlátozásokat, amennyiben objektív okuk van azt hinni, hogy az állampapírpiacuk nem működik megfelelően, illetve hogy e korlátozások negatív hatással lehetnek az állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletek piacára, különösen azáltal, hogy növelik az állampapír-kibocsátók hitelfelvételi költségeit, vagy befolyásolják az állampapír-kibocsátók képességét új állampapírok kibocsátására. Az említett okok a következő tényezőkön alapulnak:

a) az állampapírok magas vagy növekvő kamata;

b) az állampapírokra vonatkozó kamatláb-különbözetek növekedése az egyéb állampapír-kibocsátók állampapírjaihoz képest;

c) az állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletek kamatkülönbözetének növekedése a saját görbéhez és az egyéb állampapír-kibocsátókhoz képest;

d) nagy mértékű kereskedést követően az állampapírok árfolyamának az eredeti egyensúlyhelyzethez történő visszatérésének időszerűsége;

e) a kereskedhető állampapírok mennyisége.

Az illetékes hatóságok az első albekezdés a)–e) pontjában meghatározottaktól eltérő tényezőket is figyelembe vehetnek.

Az érintett illetékes hatóság a korlátozások e cikk szerinti felfüggesztése előtt értesíti az EÉPH-t és a többi illetékes hatóságot a tervezett felfüggesztésről és az annak alapját képező okokról.

A felfüggesztés az érintett illetékes hatóság általi, a honlapján való közzétételtől számított tizenkét hónapot meg nem haladó kezdeti időszakra érvényes. A felfüggesztés további, hat hónapot meg nem haladó időszakokra megújítható, amennyiben a felfüggesztés indoka továbbra is fennáll. Ha a felfüggesztést a kezdeti időszak vagy bármely hathónapos megújítási időszak végéig nem újítják meg, automatikusan megszűnik.

Az EÉPH az érintett illetékes hatóságtól kapott értesítéstől számított 24 órán belül véleményt bocsát ki az értesítés tárgyát képező felfüggesztésről vagy felfüggesztés-meghosszabbításról, függetlenül attól, hogy az illetékes hatóság a felfüggesztést az első albekezdés a)–e) pontjaiban

▼B

meghatározott tényezőkre vagy egyéb tényezőkre alapozta-e. Amennyiben a tervezett felfüggesztés vagy felfüggesztés-meghosszabbítás a második albekezdésen alapul, az említett véleménynek tartalmaznia kell az illetékes hatóság által alkalmazott tényezők értékelését is. A véleményt közzé kell tenni az EÉPH honlapján.

▼M1

_____

▼M4

15. cikk

Kényszerbeszerzési eljárások

Azoknak a tagállami központi szerződő feleknek, amelyek részvény-klíringszolgáltatásokat nyújtanak, biztosítaniuk kell, hogy az alábbi követelményeknek maradéktalanul megfelelő eljárások álljanak rendelkezésre:

a) ha a részvényeket eladó valamely természetes vagy jogi személy a részvényeket a kiegyenlítés esedékességének napját követő négy üzleti napon belül nem tudja kiegyenlítésre leszállítani, automatikusan eljárás indul az érintett részvények kényszerbeszerzésére annak érdekében, hogy a kiegyenlítéshez azok leszállítását biztosítsák;

b) ha a részvények leszállításhoz szükséges kényszerbeszerzése nem lehetséges, a teljesítés napján leszállítandó részvények értéke és a vevő által a kiegyenlítés meghiúsulása miatt elszenvedett veszteség összege alapján meghatározott pénzösszeg kerül kifizetésre a vevőnek;

c) a kiegyenlítést elmulasztó természetes vagy jogi személy az a) és a b) pontok alapján kifizetett teljes összeget megtéríti.

▼B

IV. FEJEZET

MENTESSÉGEK

16. cikk

Mentesség abban az esetben, ha a fő kereskedési helyszín harmadik országban található

(1) Nem alkalmazandó az 5., 6., 12. és 15. cikk a valamely társaságnak uniós kereskedési helyszínre bevezetett részvényeire abban az esetben, ha az adott részvények kereskedésének fő helyszíne harmadik országban található.

(2) A valamely társaságnak uniós kereskedési helyszínen és harmadik országban egyaránt kereskedett részvényeivel összefüggésben érintett illetékes hatóság legalább kétévenként elbírálja, hogy az adott részvények fő kereskedési helyszíne harmadik országban található-e vagy sem.

Az érintett illetékes hatóság tájékoztatja az EÉPH-t mindazon részvényekről, amelyek fő kereskedési helyszíne harmadik országban található.

Az EÉPH kétévente közzéteszi azoknak a részvényeknek a jegyzékét, amelyek fő kereskedési helyszíne harmadik országban található. Ez a jegyzék két évig marad hatályban.

(3) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki, amelyekben meghatározza, hogy milyen módon számítsák ki az egyes részvények fő kereskedési helyszínének meghatározása alapjául szolgáló forgalmat.

▼B

Az EÉPH 2012. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz az adott szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása érdekében az EÉPH végrehajtás-technikai standardtervezetet dolgoz ki az alábbiak meghatározására:

a) az az időpont, amikor, illetve időszak, amely vonatkozásában meg kell határozni az egyes részvények fő kereskedési helyszíneit;

b) az az időpont, ameddig az érintett illetékes hatóságnak tájékoztatnia kell az EÉPH-t azokról a részvényekről, amelyek fő kereskedési helyszíne harmadik országban található;

c) a jegyzék hatálybalépésének időpontja az EÉPH általi közzétételtől számítva.

Az EÉPH 2012. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz az adott végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 15. cikkével összhangban történő elfogadására.

17. cikk

Árjegyzői tevékenységek és elsődleges piaci műveletek mentessége

(1) Az 5., a 6., a 7., a 12., a 13. és a 14. cikk nem alkalmazandó az árjegyzői tevékenységek keretében végrehajtott ügyletekre.

(2) A Bizottság a 44. cikk (2) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően határozatokat fogadhat el, amelyekben meghatározza, hogy valamely harmadik ország jogi és felügyeleti szabályozása biztosítja, hogy az adott országban engedélyezett piac megfeleljen azon kötelező jogi erejű előírásoknak, amelyek az (1) bekezdésben meghatározott mentesség alkalmazása szempontjából egyenértékűek a 2004/39/EK irányelv III. címe, a bennfentes kereskedelemről és a piaci manipulációról (piaci visszaélés) szóló, 2003. január 28-i 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]), valamint a szabályozott piacra bevezetett értékpapírok kibocsátóival kapcsolatos információkra vonatkozó átláthatósági követelmények harmonizációjáról szóló, 2004. december 15-i 2004/109/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([2]) szerinti előírásokkal, és amelyeket az adott harmadik országban hatékonyan felügyelnek és betartatnak.

A harmadik ország jogi és felügyeleti szabályozása akkor minősülhet egyenértékűnek, ha a harmadik ország:

a) piacaira engedélyezési kötelezettség vonatkozik, és azokat folyamatosan és hatékonyan felügyelik, és a szabályozást betartatják;

([1]) HL L 96., 2003.4.12., 16. o.
([2]) HL L 390., 2004.12.31., 38. o.

▼B

b) piacain egyértelmű és átlátható szabályok vannak érvényben az értékpapírok kereskedésre történő bevezetését illetően, azaz az értékpapírokkal folyó kereskedés tisztességes, rendezett és hatékony, és azok szabadon forgalmazhatók;

c) az értékpapír-kibocsátóinak rendszeres és folyamatos tájékoztatási kötelezettségük van, ami biztosítja a befektetők magas szintű védelmét; és

d) piacának átláthatósága és integritása a bennfentes kereskedés és a piac manipulációja formájában jelentkező piaci visszaélések megakadályozása révén biztosított.

(3) Nem alkalmazandó a 7., a 13. és a 14. cikk a természetes vagy jogi személy tevékenységére abban az esetben, ha az egy állampapír-kibocsátóval kötött megállapodás alapján meghatalmazott elsődleges értékpapír-kereskedői minőségben megbízóként jár el valamely pénzügyi eszközzel az állampapírral kapcsolatos elsődleges vagy másodlagos piaci műveleteket illetően.

(4) E rendelet 5., 6., 12., 13. és 14. cikke nem alkalmazandó a természetes vagy jogi személyre abban az esetben, ha az a 2003/6/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a visszavásárlási programokra vonatkozó mentességek és a pénzügyi eszközök stabilizálása tekintetében történő végrehajtásáról szóló, 2003. december 22-i 2273/2003/EK bizottsági rendelet ([1]) III. fejezete értelmében stabilizációs program végrehajtásával kapcsolatban *short* ügyletet köt valamely értékpapírral vagy rendelkezik nettó rövid pozícióval.

(5) Az (1) bekezdésben említett mentesség kizárólag abban az esetben alkalmazandó, ha az érintett természetes vagy jogi személy írásban tájékoztatja a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát arról, hogy igénybe kívánja venni a mentességet. Az értesítésnek legalább harminc naptári nappal azon időpont előtt meg kell történnie, amikor a természetes vagy jogi személy a mentességet az első alkalommal igénybe kívánja venni.

(6) A (3) bekezdésben említett mentesség kizárólag abban az esetben alkalmazandó, ha a meghatalmazott elsődleges értékpapír-kereskedő írásban tájékoztatja az állampapír tekintetében érintett illetékes hatóságot arról, hogy igénybe kívánja venni a mentességet. Az értesítésnek legalább harminc naptári nappal azon időpont előtt meg kell történnie, amikor a meghatalmazott elsődleges értékpapír-kereskedőként eljáró természetes vagy jogi személy a mentességet az első alkalommal igénybe kívánja venni.

(7) Az (5) és a (6) bekezdésben említett illetékes hatóság a mentesség igénybevételét megtilthatja, ha úgy ítéli meg, hogy az adott természetes vagy jogi személy nem felel meg a mentesség feltételeinek. Bármely tilalmat az (5) vagy (6) bekezdésben említett harminc naptári napos időszakon belül kell bevezetni, illetve azt követően, ha az illetékes hatóság tudomására jut, hogy az adott természetes vagy jogi személy körülményeiben olyan változás következett be, amelyek következtében már nem felel meg a mentesség feltételeinek.

(8) Harmadik országban működő, az Unióban nem engedélyezett szervezet az (5) és a (6) bekezdésben említett értesítést azon fő uniós kereskedési helyszín illetékes hatóságának küldi el, amelyen kereskedést folytat.

(9) Az (5) bekezdésben említett tájékoztatást nyújtó természetes vagy jogi személy a lehető legrövidebb időn belül írásban értesíti a székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságát, ha a mentesség igénybevételére való jogosultságát illetően a körülményeiben bármely változás következik be, vagy ha a továbbiakban nem kíván élni a mentességgel.

([1]) HL L 336., 2003.12.23., 33. o.

▼B

(10) A (6) bekezdésben említett tájékoztatást nyújtó természetes vagy jogi személy a lehető legrövidebb időn belül írásban értesíti az adott állampapír tekintetében érintett illetékes hatóságot, ha a mentesség igénybevételére való jogosultságát érintő változás következett be, vagy ha a továbbiakban nem kíván élni a mentességgel.

(11) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága írásos tájékoztatást kérhet az (1), (3) vagy (4) bekezdésben meghatározott mentesség igénybevételével működő természetes vagy jogi személytől a mentesség igénybevétele mellett tartott rövid pozícióit és tevékenységeit illetően. A természetes vagy jogi személy a felszólítást követő négy naptári napon belül rendelkezésre bocsátja a kért információkat.

(12) Az illetékes hatóság az értesítéstől számított két héten belül az (5) vagy a (9) bekezdésnek megfelelően tájékoztatja az EÉPH-t a mentességet igénybe vevő minden árjegyzőről, valamint az (6) vagy a (10) bekezdésnek megfelelően a mentességet igénybe vevő minden meghatalmazott elsődleges értékpapír-kereskedőről, továbbá minden olyan árjegyzőről és meghatalmazott elsődleges értékpapír-kereskedőről, akik a mentességet a továbbiakban nem veszik igénybe.

(13) Az EÉPH a honlapján közzéteszi és naprakészen tartja a mentességet igénybe vevő árjegyzők és meghatalmazott elsődleges értékpapír-kereskedők listáját.

(14) E cikk szerinti értesítést a 2012. november 1-jét megelőzőt 60 naptári napon belül tehet bármely személy az illetékes hatóságoknak, illetve az illetékes hatóságok az EÉPH-nak.

V. FEJEZET

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK ÉS AZ EÉPH BEAVATKOZÁSI HATÁSKÖRE

1. SZAKASZ

Az illetékes hatóságok hatásköre

18. cikk

Értesítés és közzététel kivételes körülmények fennállása esetén

(1) Az illetékes hatóságok a 22. cikkre is figyelemmel előírhatják a valamely konkrét pénzügyi eszközzel vagy egy bizonyos pénzügyieszköz-kategóriával kapcsolatban nettó rövid pozícióval rendelkező természetes vagy jogi személy számára, hogy értesítse az illetékes hatóságot vagy tegye közzé a pozíciójával kapcsolatos részleteket, ha a pozíció eléri az illetékes hatóság által meghatározott bejelentési küszöbértéket vagy az alá csökken, amennyiben:

a) káros hatással járó események vagy fejlemények következnek be, amelyek súlyos veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra vagy a piaci bizalomra nézve az érintett tagállamban vagy egy vagy több másik tagállamban; és

▼B

b) az intézkedésre a veszély elhárítása érdekében feltétlenül szükség van, és az intézkedés nem érinti – jótékony hatásaihoz képest aránytalan mértékben – hátrányosan a pénzügyi piacok hatékonyságát.

(2) E cikk (1) bekezdése nem alkalmazandó azokra a pénzügyi eszközökre, amelyekre az 5–8. cikkben meghatározott átláthatósági előírások vonatkoznak. Az (1) bekezdés szerinti intézkedés bizonyos körülmények fennállásához köthető, illetve vonatkozhatnak rá az illetékes hatóság által meghatározott kivételek. A kivételek úgy is meghatározhatók, hogy különösen az árjegyzői és elsődleges piaci tevékenységekre vonatkozzanak.

19. cikk

A hitelezőktől származó értesítés kivételes körülmények fennállása esetén

(1) A 22. cikkre is figyelemmel, az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett intézkedéseket akkor vezethetik be, amennyiben:

a) káros hatással járó események vagy fejlemények következnek be, amelyek súlyos veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra vagy a piaci bizalomra nézve az érintett tagállamban vagy egy vagy több más tagállamban; és

b) az intézkedésre a veszély elhárítása érdekében feltétlenül szükség van, és az intézkedés nem érinti – jótékony hatásaihoz képest aránytalan mértékben – hátrányosan a pénzügyi piacok hatékonyságát.

(2) Az illetékes hatóság előírhatja a valamely konkrét pénzügyi eszközzel vagy egy bizonyos pénzügyieszköz-kategóriával kapcsolatban hitelezést nyújtó természetes vagy jogi személy számára, hogy értesítést küldjön a hitelezésekor kért díj jelentős változásáról.

20. cikk

A short ügyletekre és hasonló ügyletekre vonatkozó korlátozások kivételes körülmények fennállása esetén

(1) A 22. cikkre is figyelemmel, az illetékes hatóságok az e cikk (2) bekezdésében említett egy vagy több intézkedést akkor vezethetik be, ha:

a) káros hatással járó események vagy fejlemények következnek be, amelyek súlyos veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra vagy a piaci bizalomra nézve az érintett tagállamban vagy egy vagy több másik tagállamban; és

b) az intézkedésre a veszély elhárítása érdekében feltétlenül szükség van, és az intézkedés nem érinti – jótékony hatásaihoz képest aránytalan mértékben – hátrányosan a pénzügyi piacok hatékonyságát.

(2) Az illetékes hatóság megtilthatja vagy korlátozhatja a természetes vagy jogi személyek alábbi műveleteit:

a) *short* ügyletek; vagy

▼B

b) olyan nem *short* ügylet, amely valamely pénzügyi eszközt hoz létre vagy azzal kapcsolatos, és az ügylet eredményeképpen – vagy egyik eredményeképpen – a természetes vagy jogi személy akkor jut anyagi előnyhöz, ha egy másik pénzügyi eszköz árfolyama vagy értéke csökken.

(3) A (2) bekezdés alapján hozott intézkedések vonatkozhatnak valamennyi pénzügyi eszközzel, pénzügyi eszközök meghatározott kategóriájával vagy valamely konkrét pénzügyi eszközzel kapcsolatos ügyletekre is. Az intézkedés bizonyos körülmények fennállásához köthető, illetve vonatkozhatnak rá az illetékes hatóság által meghatározott kivételek. A kivételek úgy is meghatározhatók, hogy különösen az árjegyzői és elsődleges piaci tevékenységekre vonatkozzanak.

21. cikk

Az állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletekre vonatkozó korlátozások kivételes körülmények fennállása esetén

(1) A 22. cikkre is figyelemmel, az illetékes hatóságok korlátozhatják a természetes vagy jogi személyek azon képességét, hogy állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletet kössenek, vagy korlátozhatják az általuk köthető, állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletek pozícióinak értékét, ha:

a) káros hatással járó események vagy fejlemények következnek be, amelyek súlyos veszélyt jelentenek a pénzügyi stabilitásra vagy a piaci bizalomra nézve az érintett tagállamban vagy egy vagy több másik tagállamban; és

b) az intézkedésre a veszély elhárítása érdekében feltétlenül szükség van, és az intézkedés nem érinti – jótékony hatásaihoz képest aránytalan mértékben – hátrányosan a pénzügyi piacok hatékonyságát.

(2) Az (1) bekezdés alapján hozott intézkedés vonatkozhat bizonyos típusú, állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletekre vagy meghatározott, állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletekre is. Az intézkedés bizonyos körülmények fennállásához köthető, illetve vonatkozhatnak rá az illetékes hatóság által meghatározott kivételek. A kivételek úgy is meghatározhatók, hogy különösen az árjegyzői és elsődleges piaci tevékenységekre vonatkozzanak.

22. cikk

Más illetékes hatóságok által hozott intézkedések

A 26. cikk sérelme nélkül, az illetékes hatóságok az olyan pénzügyi eszközökre vonatkozóan, amelyek tekintetében nem minősülnek érintett illetékes hatóságnak, csak abban az esetben hozhatnak vagy újíthatnak meg a 18., a 19., a 20. vagy a 21. cikk szerinti intézkedést, ha ehhez az érintett illetékes hatóság beleegyezését adja.

▼B

23. cikk

Jelentős árfolyamesés esetén a short ügyletek átmeneti korlátozásának hatásköre

(1) Abban az esetben, ha valamely pénzügyi eszköz árfolyama valamely kereskedési helyszínen egyetlen kereskedési napon belül jelentős esést szenvedett el az adott kereskedési helyszínen az előző kereskedési napon elért záró árfolyamhoz képest, az adott kereskedési helyszín székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága mérlegeli, hogy indokolt-e megtiltani vagy korlátozni, hogy természetes vagy jogi személyek a kereskedési helyszínen az adott pénzügyi eszközzel kapcsolatos *short* ügyleteket kössenek, vagy egyéb módon korlátozni a kereskedési helyszínen az adott pénzügyi eszközzel kapcsolatos ügyleteket a pénzügyi eszköz árfolyama rendellenes esésének megakadályozása érdekében.

Ha az illetékes hatóság meggyőződött arról, hogy az első albekezdés alapján indokolt intézkedéseket tenni, részvény vagy hitelviszonyt megtestesítő értékpapír esetén megtiltja vagy korlátozza, hogy a természetes vagy jogi személyek az adott kereskedési helyszínen *short* ügyleteket kössenek, más típusú pénzügyi eszköz esetén pedig korlátozza az adott pénzügyi eszközzel kapcsolatos ügyleteket az adott kereskedési helyszínen annak érdekében, hogy ezáltal megakadályozza a pénzügyi eszköz árfolyamának rendellenes esését.

(2) Az 1. cikkben említett intézkedés legfeljebb az árfolyamesés napját követő kereskedési nap végéig alkalmazandó. Amennyiben az árfolyamesés napját követő kereskedési nap végére az előírt intézkedés ellenére a pénzügyi eszköz értéke az első kereskedési napon elért záró árfolyamhoz képest ismét jelentős, az (5) bekezdésben meghatározott mérték legalább felének megfelelő mértékben esik, az illetékes hatóság legfeljebb a másodig kereskedési nap végétől számított két további kereskedési napig meghosszabbíthatja az intézkedést.

(3) Az (1) bekezdés szerinti intézkedés bizonyos körülmények fennállásától függően alkalmazandó, illetve vonatkoznak rá az illetékes hatóság által meghatározott kivételek. A kivételek úgy is meghatározhatók, hogy különösen az árjegyzői és elsődleges piaci tevékenységekre vonatkozzanak.

(4) Azon kereskedési helyszín székhelye szerinti tagállam illetékes hatósága, ahol valamely pénzügyi eszköz árfolyama egyetlen kereskedési napon belül az (5) bekezdésben említett értékkel csökkent, legfeljebb az adott kereskedési nap végét követő két órán belül értesíti az EÉPH-t az (1) bekezdés értelmében meghozott határozatról. Az EÉPH haladéktalanul tájékoztatja azon kereskedési helyszínek székhelye szerinti tagállamok illetékes hatóságait, ahol ugyanazzal a pénzügyi eszközzel kereskednek.

Amennyiben egy illetékes hatóság nem ért egyet egy másik illetékes hatóság olyan pénzügyi eszközzel kapcsolatos intézkedésével, amellyel egymástól eltérő illetékes hatóságok által szabályozott különböző kereskedési helyszíneken kereskednek, az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikke értelmében segítséget nyújthat az érintett hatóságoknak abban, hogy megállapodásra jussanak egymással.

▼B

Az egyeztetést ugyanazon kereskedési nap végén éjfél előtt le kell zárni. Amennyiben az érintett illetékes hatóságok az egyeztetési időszakban nem jutnak megállapodásra, az EÉPH az 1095/2010/EU rendelet 19. cikkének (3) bekezdése értelmében határozatot hozhat. A határozatot a következő kereskedési nap megnyitása előtt meg kell hozni.

(5) Az árfolyamesés mértékének az 1287/2006/EK rendelet 22. cikkében meghatározott likvid részvények esetén el kell érnie vagy meg kell haladnia a 10 %-ot, nem likvid részvények vagy más típusú pénzügyieszköz-kategóriák esetén pedig a Bizottság által meghatározandó összeget.

(6) Az EÉPH a pénzügyi piacok alakulására tekintettel véleményt adhat ki és küldhet el a Bizottság részére az (5) bekezdésben említett küszöbérték kiigazítására vonatkozóan.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el az e cikk (5) bekezdésében említett küszöbértékek módosítása céljából, a pénzügyi piacokon zajló folyamatok figyelembevételével.

(7) A Bizottság a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el, amelyben meghatározza, hogy mi minősül jelentős árfolyamesésnek a likvid részvényektől eltérő más pénzügyi eszközök esetében, figyelembe véve az egyes pénzügyi eszközök kategóriáira jellemző sajátosságokat és a volatilitás terén fennálló különbségeket.

(8) E cikk következetes alkalmazásának biztosítása érdekében az EÉPH szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki, amelyben meghatározza a likvid részvények 10 %-os árfolyamesése, illetve a Bizottság által a (7) bekezdésben foglaltaknak megfelelően meghatározott értékcsökkenés számításának módszerét.

Az EÉPH 2012. március 31-ig benyújtja a Bizottsághoz a szabályozástechnikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1095/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

24. cikk

A korlátozással érintett időszak

A 18., a 19., a 20. vagy a 21. cikk értelmében bevezetett intézkedés három hónapot meg nem haladó kezdeti időszakra érvényes a 25. cikkben említett értesítés közzétételétől számítva.

Amennyiben az intézkedés bevezetésének indokai továbbra is fennállnak, az intézkedés további, három hónapot meg nem haladó időszakokra meghosszabbítható. Amennyiben az intézkedést valamely háromhónapos időszak végéig nem hosszabbítják meg, az automatikusan megszűnik.

▼B

25. cikk

A korlátozás kihirdetése

(1) Az illetékes hatóság a saját honlapján teszi közzé a 18–23. cikkben említett bármely intézkedés bevezetéséről vagy meghosszabbításáról szóló értesítést.

(2) Az értesítés legalább az alábbi információkat tartalmazza:

a) a bevezetett intézkedések, ideértve azoknak az eszközöknek és az ügyletek azon kategóriáinak felsorolását is, amelyekre az intézkedések vonatkoznak, illetve az intézkedések időbeli hatályát;

b) annak indoklását, hogy miért van szükség az illetékes hatóság szerint az intézkedések bevezetésére, ideértve az ezen érvek alapjául szolgáló bizonyítékokat is.

(3) A 18–23. cikk értelmében bevezetett intézkedések az értesítés közzétételének időpontjában vagy az értesítésben megjelölt későbbi időpontban lépnek hatályba, és kizárólag az intézkedés hatálybalépését követően megkötött ügyletekkel kapcsolatban alkalmazandók.

26. cikk

Az EÉPH és a többi illetékes hatóság értesítése

(1) Az illetékes hatóság a 18., 19., 20., illetve 21. cikkben meghatározott bármely intézkedés bevezetését vagy meghosszabbítását és a 23. cikkben megjelölt bármely korlátozás bevezetését megelőzően értesíti az EÉPH-t és a többi illetékes hatóságot a tervezett intézkedésről.

(2) Az értesítés kiterjed a tervezett intézkedések részleteire, az intézkedések által érintett pénzügyieszköz-kategóriák és ügyletek felsorolására, az intézkedések indokolását alátámasztó bizonyítékokra, továbbá az intézkedések hatálybalépésének tervezett időpontjára.

(3) Az illetékes hatóság a 18., 19., 20. vagy 21. cikk értelmében bevezetni vagy meghosszabbítani kívánt intézkedéseiről szóló értesítést legkésőbb az intézkedés hatálybalépésének vagy meghosszabbításának tervezett időpontját megelőzően 24 órával elküldi. Kivételes körülmények között, ha a 24 órás értesítési határidőt lehetetlen betartani, az illetékes hatóság az intézkedés hatálybalépését megelőző 24 órán belül is elküldheti az értesítést. A 23. cikkben említett, korlátozásról szóló értesítésnek meg kell előznie az intézkedés hatálybalépésének tervezett időpontját.

(4) Az illetékes hatóság, amelyet ennek a cikknek megfelelően értesítenek, a 18–23. cikknek megfelelően intézkedéseket hozhat a saját tagállamukban, ha meggyőződtek arról, hogy az adott intézkedésre az értesítést küldő illetékes hatóság támogatása érdekében szükség van. Az értesítést kézhez vevő illetékes hatóság ezekről a tervezett intézkedésekről is tájékoztatást nyújt az (1)–(3) bekezdésnek megfelelően.

▼B

2. SZAKASZ

Az EÉPH hatásköre

27. cikk

Az EÉPH által végzett koordinációs tevékenység

(1) Az EÉPH segítő és koordinációs szerepet tölt be az illetékes hatóságok által az 1. szakaszban foglaltaknak megfelelően hozott intézkedéseket illetően. Az EÉPH biztosítja különösen, hogy az illetékes hatóságok egységesen járjanak el a hozott intézkedéseket illetően, különösen abban az esetben, ha a beavatkozási hatásköröket kell alkalmazni, illetve bármilyen bevezetett intézkedés jellegét, valamint az ilyen intézkedések hatálybalépését és időbeli hatályát illetően.

(2) Az EÉPH a 18., 19., 20. vagy 21. cikknek megfelelően bevezetni vagy meghosszabbítani kívánt intézkedésekről szóló, a 26. cikk szerinti értesítés kézhezvételét követő 24 órán belül véleményezi, hogy a bevezetett vagy bevezetni tervezett intézkedést szükségesnek tartja-e a kivételes körülmények kezelésére. A vélemény kiterjed arra, hogy az EÉPH megítélése szerint bekövetkeztek-e a pénzügyi stabilitást vagy a piaci bizalmat egy vagy több tagállamban súlyosan veszélyeztető káros hatással járó események vagy fejlemények, hogy a bevezetett vagy bevezetni szándékozott intézkedés indokolt és arányos-e a fenyegetés kezelésére, továbbá, hogy indokolt-e az esetleges ilyen intézkedések tervezett időtartama. Ha az EÉPH úgy ítéli meg, hogy más illetékes hatóságok által meghozandó intézkedésre van szükség a fenyegetés kezelésére, véleményében ennek is hangot ad. A véleményt az EÉPH honlapján teszik közzé.

(3) Abban az esetben, ha valamely illetékes hatóság az EÉPH által a (2) bekezdésnek megfelelően kiadott vélemény ellenére intézkedéseket vezet be vagy szándékozik bevezetni, vagy az EÉPH véleményének ellenére elutasítja az intézkedések bevezetését, a saját honlapján az EÉPH véleményének kézhezvételétől számítva 24 órán belül tájékoztatást tesz közzé, amelyben részletesen megindokolja a döntését. Amennyiben ilyen helyzet áll elő, az EMSA fontolóra veszi, hogy teljesülnek-e a 28. cikk szerinti beavatkozási hatásköre megfelelő alkalmazásának feltételei.

(4) Az EÉPH rendszeresen, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az e cikk alapján hozott intézkedéseket. Amennyiben az intézkedést valamely háromhónapos időszak végéig nem hosszabbítják meg, az automatikusan megszűnik.

28. cikk

Az EÉPH rendkívüli körülményekkel kapcsolatos beavatkozási hatásköre

(1) Az EÉPH az e cikk (2) bekezdésére is figyelemmel az 1095/2010/EU rendelet 9. cikke (5) bekezdésének megfelelően vagy:

a) a valamely pénzügyi eszközzel vagy valamely pénzügyieszköz-kategóriával kapcsolatban nettó rövid pozíciókkal rendelkező természetes vagy jogi személyek számára előírja, hogy a pozícióról tájékoztassák az illetékes hatóságot, vagy tegyék közzé az azzal kapcsolatos adatokat; vagy

▼B

b) megtiltja vagy feltételekhez köti, hogy természetes vagy jogi személyek olyan *short* ügyletek vagy egyéb ügyleteket kössenek, amelyek valamely – az 1. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említettektől eltérő – pénzügyi eszközt hoznak létre vagy azzal kapcsolatosak, és az ügylet eredményeképpen a természetes vagy jogi személy akkor jut anyagi előnyhöz, ha egy másik pénzügyi eszköz árfolyama vagy értéke csökken.

Az intézkedés bizonyos körülmények fennállásához köthető, illetve vonatkozhatnak rá az EÉPH által meghatározott kivételek. A kivételek úgy is meghatározhatók, hogy különösen az árjegyzői és elsődleges piaci tevékenységekre vonatkozzanak.

(2) Az EÉPH kizárólag akkor hoz az (1) bekezdésnek megfelelő határozatot, ha:

a) az (1) bekezdés a) és b) pontjában felsorolt intézkedések a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszély kezelésére irányulnak, és határokon átnyúló következmények merülnek fel; és

b) egy illetékes hatóság sem hozott intézkedést a veszély kezelésére, vagy az egy vagy több illetékes hatóság által meghozott intézkedések nem kezelik megfelelően a veszélyt.

(3) Az EÉPH az (1) bekezdésben említett intézkedések meghozatala során mérlegeli, hogy az intézkedés mennyiben felel meg az alábbi követelményeknek:

a) jelentős mértékben a pénzügyi piacok szabályos működését és integritását, vagy az Unió pénzügyi rendszere egészének vagy egy részének stabilitását fenyegető veszélyt kezeli, vagy jelentősen fokozza az illetékes hatóságok képességét a veszély figyelemmel kísérésére;

b) nem jár a szabályozási arbitrázs veszélyével;

c) nem érinti hátrányosan a pénzügyi piacok hatékonyságát, azaz többek között nem csökkenti a likviditást ezeken a piacokon, és nem vezet bizonytalansághoz a piaci szereplők számára az intézkedés jótékony hatásaihoz képest aránytalan mértékben.

Ha egy vagy több illetékes hatóság a 18., 19., 20. vagy 21. cikkben említett intézkedést hoz, az EÉPH a 27. cikkben meghatározott vélemény kiadása nélkül is meghozhatja az e cikk (1) bekezdésében említett bármely intézkedést.

(4) Az EÉPH az (1) bekezdésben említett bármely intézkedés bevezetéséről vagy meghosszabbításáról szóló határozatát megelőzően egyeztet az ERKT-vel, valamint – adott esetben – más érintett hatóságokkal is.

▼B

(5) Az EÉPH az (1) bekezdésben említett bármely intézkedés bevezetéséről vagy meghosszabbításáról szóló határozatát megelőzően értesíti az érintett illetékes hatóságokat az általa tervezett intézkedésről. Az értesítés kiterjed a tervezett intézkedések részleteire, az intézkedések által érintett pénzügyieszköz-kategóriák és ügyletek felsorolására, az intézkedések indokolását alátámasztó bizonyítékokra, továbbá az intézkedések hatálybalépésének tervezett időpontjára.

(6) Az illetékes hatóságokat az intézkedés hatálybalépésének vagy meghosszabbításának időpontját megelőzően legalább 24 órával értesítik. Kivételes körülmények között, ha a 24 órás értesítési határidőt lehetetlen betartani, az EÉPH az intézkedés hatálybalépését megelőző 24 órán belül is elküldheti az értesítést.

(7) Az EÉPH a saját honlapján teszi közzé az (1) bekezdésben említett bármely intézkedés bevezetéséről vagy meghosszabbításáról szóló értesítést. Az értesítés legalább az alábbiakat tartalmazza:

a) a bevezetett intézkedések, ideértve azoknak az eszközöknek és az ügyletek azon kategóriáinak felsorolását is, amelyekre az intézkedések vonatkoznak, illetve az intézkedések időbeli hatályát; és

b) annak indoklását, hogy az EÉPH szerint miért van szükség az intézkedések bevezetésére, ideértve az ezen érvek alapjául szolgáló bizonyítékokat is.

(8) Az EÉPH az (1) bekezdésben említett intézkedés bevezetéséről vagy meghosszabbításáról szóló határozatának meghozatalát követően haladéktalanul értesíti az illetékes hatóságokat a bevezetett intézkedésről.

(9) Az intézkedések az értesítésnek az EÉPH webhelyén történő közzététele időpontjában vagy az értesítésben megjelölt későbbi időpontban lépnek hatályba, és kizárólag az intézkedés hatálybalépését követően megkötött ügyletekkel kapcsolatban alkalmazandók.

(10) Az EÉPH megfelelő időközönként, de legalább háromhavonta felülvizsgálja az (1) bekezdésben említett intézkedéseket. Amennyiben az intézkedést valamely háromhónapos időszak végéig nem hosszabbítják meg, az automatikusan megszűnik. Az intézkedések meghosszabbítására a (2)–(9) bekezdés alkalmazandó.

(11) Az EÉPH által ennek a cikknek megfelelően elfogadott intézkedés elsőbbséget élvez az illetékes hatóságok által az 1. szakasz értelmében hozott bármely korábbi intézkedéssel szemben.

29. cikk

Az EÉPH állampapírokkal kapcsolatos vészhelyzeti hatáskörei

Az állampapírokat vagy állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyleteket érintő vészhelyzet esetén az 1095/2010/EU rendelet 18. és 38. cikke alkalmazandó.

▼B

30. cikk

Káros hatással járó események vagy fejlemények pontosabb meghatározása

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 42. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogadjon el, amelyben meghatározza az illetékes hatóságok és az EÉPH által annak megállapításakor figyelembe veendő kritériumokat és tényezőket, hogy milyen esetekben következnek be a 18–21. és 27. cikkben említett, káros hatással járó események vagy fejlemények, és a 28. cikk (2) bekezdésének a) pontjában említett veszélyek.

31. cikk

Az EÉPH által végezhető vizsgálatok

Az EÉPH egy vagy több illetékes hatóság, az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérésére vagy saját kezdeményezésére vizsgálatot folytathat a *short* ügyletek vagy a hitel-nemteljesítési csereügyletek alkalmazásával kapcsolatos konkrét kérdéseket vagy gyakorlatokat illetően annak elbírálására, hogy a kérdés vagy gyakorlat lehetséges veszélyt jelent-e az Unión belüli pénzügyi stabilitásra vagy a piaci bizalomra.

A vizsgálat lezárultát követő három hónapon belül az EÉPH jelentésben összegzi vizsgálati megállapításait és a kérdéssel vagy gyakorlattal kapcsolatos javaslatait.

VI. FEJEZET

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK SZEREPE

32. cikk

Illetékes hatóságok

Minden tagállam kijelöl egy vagy több e rendelet alkalmazása tekintetében illetékes hatóságot.

Egynél több illetékes hatóság kijelölése esetén a tagállam világosan meghatározza azok szerepkörét, és kijelöli közülük a Bizottsággal, az EÉPH-val és a többi tagállam illetékes hatóságaival való együttműködés és információcsere koordinációjáért felelős hatóságot.

A tagállamok e kijelölésekről tájékoztatják a Bizottságot, az EÉPH-t és a többi tagállam illetékes hatóságait.

33. cikk

Az illetékes hatóságok hatásköre

(1) Az illetékes hatóságok az ebben a rendeletben kijelölt feladataik ellátása érdekében a feladataik gyakorlásához szükséges valamennyi felügyeleti és vizsgálati hatáskörrel fel vannak ruházva. Hatáskörüket a következő módokon gyakorolhatják:

a) közvetlenül;

b) más hatóságokkal együttműködésben; vagy

▼B

c) az illetékes bírói hatóságok felé irányuló kérelem révén.

(2) Az illetékes hatóságok az e rendeletben meghatározott feladataik ellátása érdekében a nemzeti joggal összhangban az alábbi hatáskörökkel rendelkeznek:

a) betekintési joguk van minden dokumentumba, függetlenül azok formájától, azokat bekérhetik, és másolatot készíthetnek róluk;

b) tájékoztatást kérhetnek bármely természetes vagy jogi személytől, és szükség esetén a természetes vagy jogi személyt beidézhetik és információszerzés céljából kérdéseket tehetnek fel neki;

c) előre bejelentett vagy bejelentés nélküli helyszíni ellenőrzéseket végezhetnek;

d) bekérhetik a meglévő telefon- és adatforgalmi nyilvántartásokat;

e) kötelezhetnek az ebben a rendeletben foglalt rendelkezésekbe ütköző gyakorlat megszüntetésére;

f) eszközök befagyasztását és/vagy zárolását kérhetik.

(3) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdés a) és b) pontjának sérelme nélkül jogosultak arra, hogy egyes esetekben kötelezzék a hitel-nemteljesítési csereügyletet bonyolító természetes vagy jogi személyeket, hogy bocsássák rendelkezésre:

a) az ügylet céljának magyarázatát, valamint hogy a tranzakció valamely kockázat fedezésére szolgál-e vagy más célja van; és

b) a mögöttes kockázat igazolására szolgáló információkat olyan esetben, ha az ügylet kockázatfedezeti célokat szolgál.

34. cikk

Szakmai titoktartás

(1) Szakmai titoktartási kötelezettség vonatkozik minden természetes vagy jogi személyre, aki vagy amely az illetékes hatóságnak, illetve bármely olyan hatóságnak vagy természetes vagy jogi személynek dolgozik vagy dolgozott, akit vagy amelyet az illetékes hatóság feladatokkal bízott meg, ideértve az illetékes hatóság által megbízott könyvvizsgálókat és szakértőket is. A szakmai titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó bizalmas információk kizárólag olyan esetben adhatók tovább bármely más természetes vagy jogi személy vagy hatóság részére, ha az információközlést bírósági eljárás teszi szükségessé.

▼B

(2) Az ennek a rendeletnek az értelmében az illetékes hatóságok között folytatott bármilyen, üzleti vagy operatív feltételekkel, illetve más gazdasági vagy személyes jellegű ügyekkel kapcsolatos információcsere bizalmas adatközlésnek minősül és a szakmai titoktartás követelményeinek hatálya alá tartozik, kivéve azt az esetet, ha az illetékes hatóság az információközléssel egyidejűleg megállapítja, hogy az információ közreadható, illetve az információközlést bírósági eljárás teszi szükségessé.

35. cikk

Együttműködési kötelezettség

Az illetékes hatóságok együttműködnek egymással minden olyan esetben, ha az a rendelet alkalmazása szempontjából célszerű vagy szükséges. Az illetékes hatóságok többek között indokolatlan késedelem nélkül egymás rendelkezésére bocsátják az ebben a rendeletben meghatározott feladataik ellátásához lényeges információkat.

36. cikk

Együttműködés az EÉPH-val

E rendelet alkalmazásában az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendeletnek megfelelően együttműködnek az EÉPH-val.

Az illetékes hatóságok az 1095/2010/EU rendelettel összhangban haladéktalanul az EÉPH rendelkezésére bocsátják a feladatai ellátásához szükséges valamennyi információt.

37. cikk

Együttműködés helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat kérése esetén

(1) Valamely tagállam illetékes hatósága segítséget kérhet egy másik tagállam illetékes hatóságától a helyszíni ellenőrzésekkel vagy vizsgálatokkal kapcsolatban.

A segítséget kérő illetékes hatóság tájékoztatja az EÉPH-t az első albekezdésben említett minden kérésről. Olyan ellenőrzés vagy vizsgálat esetén, amelynek határokon átnyúló hatásai vannak, az ellenőrzést vagy vizsgálatot – saját kezdeményezésre vagy felkérés alapján – az EÉPH koordinálja.

(2) Ha valamely illetékes hatóság egy másik tagállam illetékes hatóságától helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatására vonatkozó kérést kap, a következő lehetőségek közül választhat:

a) saját maga végzi el a helyszíni ellenőrzést vagy vizsgálatot;

b) engedélyezi az őt felkérő illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzésben vagy vizsgálatban történő részvételt;

c) engedélyezi az őt felkérő illetékes hatóság számára a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatását;

d) könyvvizsgálókat vagy szakértőket jelöl ki a helyszíni ellenőrzés vagy vizsgálat lefolytatására;

▼B

e) a felügyeleti tevékenységekkel összefüggő egyes feladatokat megosztja más illetékes hatóságokkal.

(3) Az EÉPH előírhatja az illetékes hatóságok számára konkrét vizsgálati feladatok és helyszíni ellenőrzések elvégzését, amennyiben az EÉPH ésszerűen kér információkat annak érdekében, hogy gyakorolni tudja az e rendelet által kifejezetten ráruházott hatásköröket.

38. cikk

Együttműködés harmadik országokkal

(1) Az illetékes hatóságok – amikor ez lehetséges – együttműködési kereteket dolgoznak ki harmadik országok felügyeleti hatóságaival a harmadik országok felügyeleti hatóságaival folytatott információcseréről, az ebből a rendeletből eredő kötelezettségek harmadik országokban történő érvényesítéséről és az V. fejezet értelmében meghozott intézkedések kiegészítésére szolgáló hasonló intézkedéseknek a harmadik országok felügyeleti hatóságai általi meghozataláról. Ezeknek az együttműködési kereteknek legalább olyan hatékony információcserét kell biztosítaniuk, amely lehetővé teszi a tagállami illetékes hatóságok számára az e rendelet szerinti feladataik ellátását.

Az illetékes hatóság tájékoztatja az EÉPH-t és a többi tagállam illetékes hatóságait, ha ilyen jellegű keretet készül létrehozni.

(2) Az együttműködési keretnek rendelkezéseket kell tartalmaznia az érintett illetékes hatóság számára a 16. cikk (2) bekezdésében megállapított kötelezettség teljesítéséhez szükséges adatok és információk cseréjéről.

(3) Az EÉPH összehangolja az illetékes hatóságok és harmadik országok érintett felügyeleti hatóságai közötti együttműködési keretek kidolgozását. Az EÉPH ennek érdekében elkészíti az együttműködési keretek illetékes hatóságok által felhasználható mintadokumentumait.

Az EÉPH összehangolja továbbá a harmadik országok felügyeleti hatóságaitól kapott, és az V. fejezetben tárgyalt intézkedések meghozatala szempontjából lényeges információknak az illetékes hatóságok közötti cseréjét.

(4) Az illetékes hatóságok csak olyan esetekben hoznak létre információcseréről szóló együttműködési kereteket harmadik országok felügyeleti hatóságaival, ha a továbbadott információkra legalább a 34. cikkben meghatározottakkal egyenértékű szakmai titoktartási garancia vonatkozik. Az információcserének az illetékes hatóságok feladatainak elvégzését kell szolgálnia.

39. cikk

Személyes adatok továbbítása és megőrzése

A személyes adatoknak a tagállamok egymás közötti, illetve a tagállamok és harmadik országok közötti átadására vonatkozóan a tagállamok a 95/46/EK irányelv rendelkezéseit alkalmazzák. A személyes adatoknak az EÉPH által a tagállamok vagy egy harmadik ország felé történő átadására vonatkozóan az EÉPH betartja a 45/2001/EK rendelet rendelkezéseit.

▼B

Az első bekezdésben említett személyes adatok legfeljebb ötéves időtartamra őrizhetők meg.

40. cikk

Adatszolgáltatás harmadik országoknak

Az illetékes hatóságok az adatokat és az adatok elemzését átadhatják harmadik országok felügyeleti hatóságai részére abban az esetben, ha teljesülnek a 95/46/EK irányelv 25. és 26. cikkében meghatározott feltételek, az ilyen átadásokra azonban kizárólag eseti alapon kerülhet sor. Az illetékes hatóság meggyőződik arról, hogy az információk átadására szükség van ennek a rendeletnek az alkalmazásához. Ilyen információátadásra kizárólag olyan értelmű megállapodás mellett kerülhet sor, miszerint a harmadik ország kizárólag az illetékes hatóság kifejezett írásos engedélyével adhatja tovább az adatokat egy másik harmadik ország felügyeleti hatósága részére.

Az illetékes hatóság a valamely másik tagállam illetékes hatóságától kapott, és a 34. cikk értelmében bizalmasnak minősülő információkat kizárólag abban az esetben adhatja tovább egy harmadik ország felügyeleti hatóságának, ha az illetékes hatóság megszerezte az információt átadó illetékes hatóság kifejezett hozzájárulását, és az információkat adott esetben kizárólag az utóbbi illetékes hatóság hozzájárulásában meghatározott célokra adhatják tovább.

41. cikk

Szankciók

A tagállamok szabályokat határoznak meg az e rendelet megsértése esetén alkalmazandó szankciókról és közigazgatási intézkedésekről, és meghozzák az ezek végrehajtásához szükséges összes intézkedést. A szankcióknak és közigazgatási intézkedéseknek hatékonyaknak, arányosaknak és elrettentő erejűeknek kell lenniük.

Az 1095/2010/EU rendelettel összhangban az EÉPH iránymutatásokat fogadhat el a tagállamok által megállapítandó szankciókkal és közigazgatási intézkedésekkel kapcsolatos következetes megközelítésmód biztosítása érdekében.

A tagállamok 2012. július 1-jéig tájékoztatják a Bizottságot és az EÉPH-t az első és második albekezdésben említett rendelkezésekről, illetve késedelem nélkül az ezen rendelkezéseket érintő bármely későbbi módosításról.

Az EÉPH honlapján közzéteszi és rendszeresen aktualizálja az egyes tagállamokban alkalmazandó meglévő szankciók és közigazgatási intézkedések listáját.

A tagállamok évente összesített információt szolgáltatnak az EÉPH számára a kiszabott szankciókról és közigazgatási intézkedésekről. Amennyiben az illetékes hatóság közzéteszi a szankció vagy közigazgatási intézkedés kiszabását, ezzel egyidejűleg értesíti erről az EÉPH-t.

▼B

VII. FEJEZET

FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ JOGI AKTUSOK

42. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A Bizottság az e cikkben meghatározott feltételek mellett felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására.

(2) A Bizottságnak a 2. cikk (2) bekezdésében, a 3. cikk (7) bekezdésében, a 4. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (4) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében, a 17. cikk (2) bekezdésében, a 23. cikk (5) bekezdésében és a 30. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól.

(3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 2. cikk (2) bekezdésében, a 3. cikk (7) bekezdésében, a 4. cikk (2) bekezdésében, az 5. cikk (4) bekezdésében, a 6. cikk (4) bekezdésében, a 7. cikk (3) bekezdésében, a 17. cikk (2) bekezdésében, a 23. cikk (5) bekezdésében és a 30. cikkben említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban megjelölt felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő napon vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(4) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti az Európai Parlamentet és a Tanácsot e jogi aktus elfogadásáról.

(5) A 2. cikk (2) bekezdése, a 3. cikk (7) bekezdése, a 4. cikk (2) bekezdése, az 5. cikk (4) bekezdése, a 6. cikk (4) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése, a 17. cikk (2) bekezdése, a 23. cikk (5) bekezdése és a 30. cikk értelmében elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő három hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam három hónappal meghosszabbodik.

43. cikk

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadásának határideje

A Bizottság a 2. cikk (2) bekezdése, a 3. cikk (7) bekezdése, a 4. cikk (2) bekezdése, az 5. cikk (4) bekezdése, a 6. cikk (4) bekezdése, a 7. cikk (3) bekezdése, a 17. cikk (2) bekezdése, a 23. cikk (5) bekezdése és a 30. cikk szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat 2012. március 31-ig fogadja el.

▼B

A Bizottság az első bekezdésben említett határidőt hat hónappal meghosszabbíthatja.

VIII. FEJEZET

VÉGREHAJTÁSI JOGI AKTUSOK

44. cikk

A bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot a 2001/528/EK bizottsági határozattal [1] létrehozott európai értékpapír-bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

IX. FEJEZET

ÁTMENETI ÉS VÉGLEGES RENDELKEZÉSEK

45. cikk

Felülvizsgálat és jelentés

A Bizottság az illetékes hatóságokkal és az EÉPH-val folytatott egyeztetések eredményének megfelelően 2013. június 30-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére az alábbiakról:

a) az 5., 6., 7. és 8. cikkben meghatározott bejelentési és közzétételi küszöbértékek megfelelőségéről;

b) a 6. cikk szerinti egyedi közzétételi előírások hatásáról, különös tekintettel a pénzügyi piacok hatékonyságára és volatilitására;

c) arról, hogy indokolt-e az EÉPH számára közvetlenül történő központosított jelentéstétel;

d) a II. és III. fejezetben meghatározott korlátozások és előírások működéséről;

e) az állampapírral kapcsolatos fedezetlen hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos korlátozások megfelelőségéről és arról, hogy indokolt-e a *short* ügylettel és a hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos egyéb korlátozások vagy feltételek bevezetése.

46. cikk

Átmeneti rendelkezés

(1) Az e rendelet hatálya alá tartozó, 2010. szeptember 15-ét megelőzően már hatályban lévő korábbi intézkedések 2013. július 1-jéig hatályban maradhatnak, feltéve, hogy azokról a Bizottságot 2012. április 24-ig tájékoztatják.

[1] HL L 191., 2001.7.13., 45. o.

▼B

(2) A 2012. március 25-ét megelőzően vagy az állampapírral kapcsolatos fedezetlen hitel-nemteljesítési csereügyletekkel kapcsolatos korlátozásoknak a 14. cikk (2) bekezdése szerinti felfüggesztése idején megkötött, valamely állampapírral kapcsolatos hitel-nemteljesítési csereügyletben fedezetlen pozíciót eredményező hitel-nemteljesítési csereügyletek a hitel-nemteljesítési csereügyletekről kötött szerződés lejártának időpontjáig fenntarthatók.

47. cikk

Az EÉPH személyzete és erőforrásai

Az EÉPH 2012. december 31-ig értékeli az e rendelet értelmében rá háruló hatáskörökből és feladatokból eredő személyzeti és erőforrásigényeit, és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak.

48. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2012. november 1-jétől kell alkalmazni.

A 2. cikk (2) bekezdését, a 3. cikk (7) bekezdését, a 4. cikk (2) bekezdését, a 7. cikk (3) bekezdését, a 9. cikk (5) bekezdését, a 11. cikk (3) és (4) bekezdését, a 12. cikk (2) bekezdését, a 13. cikk (4) és (5) bekezdését, a 16. cikk (3) és (4) bekezdését, a 17. cikk (2) bekezdését, a 23. cikk (5), (7) és (8) bekezdését és a 30., 42., 43. és 44. cikket azonban 2012. március 25-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.